

Po Malince se představuje její matka Běsa

27 Jun 2018 [+1 more](#) — Radim Kopáč

Rok se s rokem sešel a Dita Táborská (1981) vydala u brněnského Hosta druhou knihu. Po loňské Malince je tu letošní Běsa.

Už názvy prozrazují, že jde o psaní na ženské téma – a výrazně ženským, emocemi nabitým, vyloženě dramatickým stylem. Navíc jsou příběhy silně provázané: Běsa je matka, Malinka její dcera. A zatímco v prvotině jsme sledovali přítomné, nyní je k mání minulé a částečně i budoucí.

Malinka to nemá snadné: je adoptivní děčko, vše jí padá na hlavu, a přestože nechce a snaží se, ubližuje soustavně druhým i sobě. V Běse se dozvíme proč: nevědomky kopíruje tragické vzorce, které jí dali do vínku rodiče, feťačka a kšeftař s levnou pracovní silou a bílým masem. Zoufalství, prokletí, nulové vyhlídky. Co si odtud může Malinka vzít? Nejasný pojem, co je vlastně

zač, a neméně matnou představu, co dál a proč. Její identita je rozmazaná, ohýbá se jako stéblo ve větru.

Běsiným profilem se druhá kniha otvírá. Jmenuje se vlastně Běla, ale běsi ji dostihnou v pubertě, spadne do drog a už nikdy se z propasti nevyhrabe. Když počne omylem dítě, je jí jasné, že je nezvládnutelná, a tak využije toho, že má jednovaječné dvojče a že jeden nešťastný ukrajinský gastarbeiter chce zůstat v Čechách. Zfalšuje otcovství i mateřství. Její dceři pak nezbyvá než celoživotně pátrat. A přestože se dopátrá, rozhodně nejde o happy end.

Životy na dně

Táborská dokáže skvěle těžít z napětí mezi elánem, s nímž píše, a tím, o čem píše. To jsou totiž samé vztahové krize, rozvraty, neštěstí,

zklamání, zavržení, odmítnutí, útky a smrti. Na jedné straně enormní, živočišná chuť vyprávět, na druhé brutalita a tragédie obyčejných životů na dně společnosti. Alkoholismus, fatální úrazy, nemoci, falešné či nulové city, lži, podvody. Tělo svými slabostmi jen vypovídá o nešťastné, ubohé duši. A nepomůže nakonec ani autorčin oblíbený bůh (který je mimochodem žena).

Proti první knize je autorka silnější v dialozích i profilech postav; zejména ve vztahových eskapádách jednovaječných sester, kde se láska střídá s nenávistí a rozumové zavržení s iracionálním pužením znovu být spolu.

Naopak slabší je v celkové kompozici: sedm kapitol stojí skoro jako samostatné povídky, nadržují moc pohromadě. Chybí

koncentrace, pečlivější redaktor: méně podružných motivů, vedlejších postav, dějových linek. Ale i tak je Běsa skvělá, naléhavá a aktuální. Běsa Dita Táborská

 Write a comment...

Listen

Page View

Share

Save

More

